

आवृत्ति (von वृत् mit आ) f. *Bedeckung, Verhüllung* BĀLAB. 13.  
 आवृत्त s. वर्त्त mit आ und अनावृत्त.  
 आवृत्ति (von वर्त्त mit आ) f. 1) *das Sichherwenden, Einkehren; Umkehr, Wiederkehr* TS. 6, 1, 8, 2. *तेषामिह न पुनरावृत्तिरस्ति* ÇAT. Br. 14, 9, 1, 18. 11, 6, 2, 4. BRH. ĀR. Up. 6, 2, 15. JĀGŪ. 3, 194. MBH. 14, 525. यत्र काले वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः प्रयाता याति BHAG. 8, 23. प्रययौ शी-  
 प्रमावृत्तिं वत्सरज्जिन याचितः KATHĀS. 14, 64. अनावृत्तिभय KUMĀRAS. 6, 77.  
 — 2) *Wiederholung*: एकद्रव्ये कर्मावृत्ति सकृन्मन्त्रवचनं कृतत्वात् KĀTJ. ÇR. 1, 7, 9. 5, 11, 16. 7, 9, 13. 16, 5, 24. MADHUS. in Ind. St. 1, 20, 13. अनावृत्ति ebend. 19, 13. — 3) *Wendung des Ganges; Lauf, Richtung*: षडक्ष्यो-  
 र्हावृत्तिमन्वावर्तते ÇAT. Br. 12, 2, 3, 13. 1, 8, 2, 4. आवृत्तिः सामतेषु प्रदत्ति-  
 णाम् KĀTJ. ÇR. 1, 7, 26. (अस्त्राणां) प्रियागमुपसंस्कारमावृत्तिं च धनंजय । प्राय-  
 श्चित्ते च वेत्य त्वे प्रतिघाते च सर्वशः ॥ ARĀ. 3, 6. तपोवनावृत्तिपथे RAGH. 2, 18. von der Sonnenwende KĀTJ. ÇR. 6, 1, 2. रवेरुद्गावृत्तिपथेन RAGH. 8, 33. — 4) *Vorgang, Hergang*: यज्ञावृत्तिज्ञ KAUC. 72.  
 आवृत्तिदीपक (आ + दी) n. *Hervorhebung durch Wiederholung*, eine rhetorische Figur: दीपकस्यानेकोपकारार्थतया दीपस्यानीयस्य पद-  
 स्पर्धस्योभयोर्वावृत्ति त्रिविधमावृत्तिदीपकम् KUVĀLAJ. 48, a.  
 आवृत्त (von आवृत्) adj. *hergeneigt, zugewandt*: आवृत्तूत् तु मेनः RV. 8, 45, 36.  
 आवृष्टि (von वर्ष् mit आ) f. *das Regnen, s. अनावृष्टि*.  
 आविग (von विन्त् mit आ) 1) m. *die aus der Aufgeregtheit hervorgehende Unruhe und Hast* H. 322. SĀH. D. 64, 13. अलमाविगेन ÇĀK. 39, 13. 105, 14. अवि चामीषो चापकारिणामर्थे को ऽयमत्याविगो भवतः PRAB. 92, 8. आविगात् AMAR. 83. शोकाविगे KATHĀS. 5, 101. 15, 16. 25, 112. PRAB. 91, 13. रता° KATHĀS. 21, 82. साधसा° 97. साविगम् adv. MRĀKĪH. 168, 22. ÇĀK. Ch. 156, 1. — 2) f. °गी N. einer Pflanze, (beng. विहउक् und वीजताउका, hind. विधारा) AK. 2, 4, 52. RĀGĀN. im ÇKDR. Nach VOIGT (und ROXB.) ist beng. विच ताउक *Argyrea speciosa Sweet.* und क्वाट विच ताउक *Argyrea argentea Chois.* Es ist eine schöne Winde.  
 आविणिक (von 3. अ + वेणि) adj. f. ई mit nichts Anderm in Berührung stehend, ganz in sich abgeschlossen, unabhängig BURN. Lot. de la b. I. 648. fgg.  
 आवेदक (von विद्, वेत्ति im caus. mit आ) adj. *mittheilend, aussagend; s. पूर्वविदक*.  
 आवेदन (wie eben) n. *Ankündigung, Anmeldung*: दीक्षायाः AIT. Br. 8, 25.  
 आवेदनीय (wie eben) adj. *mitzuthellen, zu hinterbringen*: तत्रया सुगुप्तं ममावेदनीयम् PAÑĀT. 231, 17.  
 आवेदिन् (wie eben) adj. *verkündend*: अनिष्टावेदिनं स्वप्नं दृष्ट्वा R. 2, 69, 2.  
 आवेद्य = आवेदनीय N. 17, 41.  
 आवेद्य (von व्यध् mit आ) adj. *was eingehängt wird*: कुण्डलादि ist ein आवेद्यं भूषणम् Citat beim Sch. zu ÇĀK. 80.  
 आवेद्यक adj. und आवेद्यन n. nom. act. von वेवी mit आ P. 1, 1, 6, Sch. 7, 4, 53, Sch.  
 आवेश (von विष् mit आ) m. 1) *das Sichanfügen, Anschliessen*: आवेशादनिवृत्तिः KĀTJ. ÇR. 22, 3, 51. — 2) *das Hineingehen, Eindringen*: चि-

च्छायावेशतो बुद्धौ भानम् BĀLAB. 6. sehr häufig von Gemüthszuständen, die den ganzen Menschen in Besitz nehmen: क्रोधावेश MBH. 1, 585. शोका° 3, 398. ÇĀK. Ch. 90, 1. PRAB. 89, 1. 96, 11. 12. भ्रमा° BHARTR. 1, 88. विषादविस्मया° VID. 172. भक्तिरसा° KATHĀS. 25, 230. मदना° 22, 113. स्मरा° SĀH. D. 57, 2. स्मवावेशविवर्जित RAGH. 5, 19. St.: *fastu superbitaque liber.* — 3) *das Eindringen von bösen Geistern, Besessensein* H. 321. आवेशविधान Verz. d. B. H. No. 903. — 4) *Stolz, Hochmuth* TRIK. 3, 2, 19. H. 1499. — Vgl. स्वावेश.  
 आवेशन (wie eben) n. 1) *das Hineindringen* H. an. 4, 160. MED. n. 168. — 2) *das Besessensein* TRIK. 3, 3, 230. MED. मनःत्तेपस्त्वपमारो प्र-  
 हाव्यावेशनादिज्ञः SĀH. D. 68, 1. — 3) *Zorn* DHAR. im ÇKDR. — 4) *Werkstatt* AK. 2, 2, 7. TRIK. H. 1000. H. an. MED. कारुकावेशनानि M. 9, 265. — 5) *Hof um den Mond oder die Sonne* (परिवेश) H. an.  
 आवेशिक (von आवेश) 1) adj. *eigenthümlich* TRIK. 3, 1, 22. — 2) m. f. n. *Gast* AK. 2, 7, 33. H. 499. — 3) n. *gastfreundliche Aufnahme, Gastfreundschaft* H. 499.  
 आवेष्ट (von वेष्ट् mit आ) m. *das Umgeben, Umlegen*: अम्बुजा° *das Erwürgen mit Kleidern* JĀGŪ. 2, 217.  
 आवेष्टक (wie eben) m. *Umzäunung, Mauer, Wall* H. 982. HALĀJ. im ÇKDR.  
 आवेष्टन (wie eben) n. *Hülle, Binde*: आवेष्टनेन वंशाग्रमववष्टय KAUC. 36.  
 आव्य (von अवि) adj. f. आवी 1) *zum Schafgeschlecht gehörig* TS. 2, 2, 6, 3. — 2) *wollen*: मेखला मौञ्जी ब्राह्मणास्य धनुर्ष्या तत्रियस्यावी (viell. आविकी zu lesen) वैश्यस्य ĀÇV. GRU. 1, 19.  
 आव्याध (von व्यध् mit आ) m. P. 3, 3, 61, Sch.  
 आव्याधिन् (wie eben) adj. *verwundend, angreifend*; f. °नी *Angreiferschaar, Räuberhaufen* VS. 11, 77. 16, 20. 24. ÇAT. Br. 13, 2, 4, 2, 4.  
 आव्युषम् (von 2. आ + व्युष) adv. *bis zum Morgenlicht*: श्रौत्सूर्यमन्या-  
 त्स्वापयाव्युषे जोगतादृक्म् AV. 4, 5, 7.  
 आवृश्चन (von वृश्च mit आ) n. *Strunk, Stumpf eines Baumes*: तस्मी-  
 दावृश्चनाद्भूताणां भूमौस उत्तिष्ठति TS. 2, 5, 4, 4. 6, 3, 2, 3. ÇAT. Br. 3, 6, 4, 15. KĀTJ. ÇR. 6, 1, 20.  
 आव्रत्क (wie eben) m. *das Losgerissenwerden, Sichlosreißen*; s. अ-  
 नाव्रत्क, wo bei 1. hinzuzufügen: *Nichtabfall*: आत्मनो ऽनाव्रत्काय TS. 3, 1, 5, 1; bei 2. zu verbessern: *nicht abfallend und prnāpāitai*.  
 आव्रतीउक = अत्रीडानां विषयो देशः gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.  
 आव्रौ (von 2. अम्) 1) adj. *essend*, am Ende eines comp. H. 7. क्विरु-  
 क्किष्टाश् ÇAT. Br. 2, 5, 2, 16. KĀTJ. ÇR. 5, 6, 28. Vgl. आश्रयाश, प्रातराश, कृताश. — 2) m. *das Essen*, s. प्रातराश, सायमाश.  
 आशंसन (von शंस् mit आ) n. *das Anwünschen*: इष्टाशंसनमाशीः P. 8, 2, 104, Sch.  
 आशंसा (wie eben) f. *Wunsch, Anwunsch, Hoffnung* H. 430. आशिस् =  
 क्तिताशंसा AK. 3, 4, 230. निदधे विजयाशंसो (die Hoffnung auf Sieg) चापे  
 RAGH. 12, 44. आशंसम् adv. *segnend* VIKR. 11, 4.  
 आशंसितर् (wie eben) nom. ag. *Wünscher, Hoffer* AK. 3, 1, 27. H. 350.  
 आशंसिन् (wie eben) adj. *verkündend*: (निमित्तानि) जयाशंसिनि R. 6, 90, 32. ऋतुसमागमाशंसि — कुसुमम् ÇĀK. Ch. 160, 4.  
 आशंसु (wie eben) adj. *wünschend, hoffend, begehrend* P. 3, 2, 168. Vor.